

אלו טרפות

מה-א

בז

אמר רב חמא בר גורייא אמר רב: נקבים שיש בהן חפרון אכן מצטרפין לכאייר, שהוא שיעור החסרון בגרגורת המט裏ף אותה.

ונקבים שאין בהן חפרון, אלא הם רק חתכים, מצטרפין לרובא של פסיקת הגרגורת, ששיעור חיתוך הגרגורת כדי להט裏ף הוא חיתוך או חתכים מצטרפים ברוב היקפה של הגרגורת.

אמר רבה בר בר חנה אמר רב יهوשע בן לוי: ניטלה הימנה, מהגרגורת, רצועה ארכוה, מצטרפת אותה הרצועה לכאייר. והיינו, שאם נעגל את הרצועה יהיה בה שיעור של אייר, הרי היא חסרון בגרגורת, המט裏ף.

בעא מיניה רב י匝ח בר נחמני מרבי יהוישע בן לוי: ניקבה הגרגורת של הבהמה בנקבים דקים ורבים בנטה, מהו?

אמר ליה רב יهوשע בן לוי: הרי אמרו, נקבים שיש בהם חפרון מצטרפין לכאייר, ורק אין בהן חפרון מצטרפין לרובא, וכדמפרשין לה.

והוינו בה: בעופא - מאי? בעוף השיעור של נקב הוא פחות משיעור של אייר, ואם כן כמה הוא השיעור של צירוף הנקבים הדקים שבגרגורת העוף?

אמר רב י匝ח בר נחמני: לדידי מפרשא לי מיניה דרבבי אלעוזו: מקפלו לעור שיש בו נקבים בנטה, על ידי שחותך אותו מלמטה ומצדדי הנקבים, ומניחו לעור המנוקב בנטה, על פי הנקה. אם חופה העור שיש בו הנקבים

על ידי מקדח, שיintel מן החי, וימות.

והיינו, דאמרי בית הלל, שאם חסירה הגולגולת חסרון בשיעור כזה שאליו היה החסרון מחיים היא הייתה מטה כתוצאה מהחסרון הזה, הרי אין הגולגולת החסרה בשיעור כזה מטמא באוהל המת.

ואמרין במסכת בכורות מהו השיעור של "כדי שינTEL מן החי ומות"? — כמלוא מקדח של רופאים!

וთני עלה התם, ובגולגולת שיש בה נקב אחד ארכו, אפילו יש בה נקבים קטנים הרבתה, הרי הם מצטרפים לשיעור של "מלוא מקדח", ולא אמרין כיון שהם נקבים קטנים צרעיך שיצטרפו לשיעור יותר גדול, אלא דיינו בהצטרפותם לשיעור הרגיל של מלא מקדח.

אלמא, כיון דשיעורה של החסרון הוא מלא מקדח, למלא מקדח מצטרפין, הם מצטרפין לשיעור זה ואין צורך להצטרף לשיעור יותר גדול בಗל קטנותם. ואם כן, הכא נמי, כיון דשיעוריה של נקב של הגרגורת המט裏ף הוא באיזר, הרי אם יש נקבים קטנים ודקים, לבאייר מצטרפין, ולא בעין שיצטרפו לפסקה של רוב הגרגורת?

ומתרצין: יש חילוק בין שני סוגים. יש נקבים שהם רק בצורת חתך, שאותו מקום שבו הנקב הוא חתוך, אך לא חסר דבר מחתמת הנקב, ויש נקבים שהם בצורה של חסרון, כיון שהחדר מהמקום הרי הוא מנוקב. ולמקשה איזתמייתיה הא דאמר רב יחלבי